

Nr. 55 038 /SMCSSMRP/ 07.12.2022

COMUNICAT DE PRESĂ

Povestea unui exemplu de putere...

"Părinte este cel care te crește, nu cel care te face și te abandonează!"

Poartă numele unei flori, atât de fragile, dar care luptă cu frigul pentru a înflori la fiecare început de primăvară. Așa este și fata noastră, căreia îi vom spune N, în această poveste. Este într-o luptă continuă cu problemele cotidiene și a început acest "război" mult prea devreme. A crescut alături de bunica și frații săi, după ce mama a decis să trăiască altfel, departe de ei, iar tatăl a murit la doar un an după plecarea mamei.

"De când a făcut primul copil, mămica mea obișnuia să plece, să-l lase pe tata... Când se certa cu tata, din banalități, ea pleca. La vârsta de 10 ani a plecat definitiv, când tata se îmbolnăvise...", povestește fata cu lacrimi în ochi. Acum are 19 ani și este "stâlpul" familiei. Are grijă de fratele mai mic, de 14 ani, și o susține necondiționat pe bunica paternă, care le-a fost și mamă și tată. *"Bunica ne-a luat în plasament după ce a murit tata, când eu aveam 11 ani. A fost o perioadă tare grea... Bunica e o persoană foarte bună, foarte grijulie cu noi, ne spune mereu cum este mai bine să facem."* Tânăra a făcut nenumărate sacrificii pentru familia ei. Deși și-a dorit să învețe cât mai mult pentru a-și asigura un viitor mai bun, au fost momente când nu a mai putut merge la școală, pentru că a stat cu bunica sa în spital și avea și grija fratelui mai mic. *"Am avut grijă de ea, am avut grijă de fratele meu și de casă. Am mers și cu școala, am mers cu toate!"*

Pe măsură ce trec anii, afecțiunile bunicii se acutizează, iar N are din ce în ce mai multe responsabilități. Nu s-a lăsat însă, ci a terminat liceul, iar acum îl sprijină pe fratele său să învețe cât mai mult. *"Fratele meu reprezintă totul pentru mine. L-am crescut de la 7 ani. Chiar dacă acum e mai mare și mai încăpățânat, îl înțeleg, că și eu am trecut prin vârsta lui."* Este mândră de băiat pentru că se descurcă foarte bine la școală și învață.

Despre mama sa nu poate spune prea multe. Ultima discuție cu aceasta a fost după moartea tatălui: *"I-am propus să stea ea cu noi, dacă tata a murit, dar a zis că nu vrea să vină. Ea a preferat mai mult bărbatul, decât copiii ei... De atunci nu am mai vorbit. Vorbește doar cu frații mai mari, cu mine și cu fratele meu nu vorbește."*

N afirmă cu fermitate că *"Părinte este cel care te crește, nu cel care te face și te abandonează!"*, rana abandonului rămânând deschisă. Lipsa tatălui este la fel de dureroasă ca în

prima clipă: "Uneori îmi este foarte greu, când îmi amintesc de tata. Îmi e dor de el, el a ținut și locul mamei."

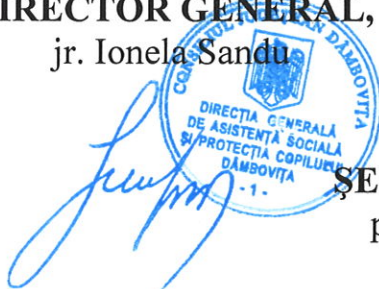
Acum urmează cursurile școlii postliceale pentru a deveni asistent medical de farmacie. De asemenea, lucrează la metrou în București. Merge aproape în fiecare noapte la serviciu, cu trenul și face curățenie la metrou. Locuiește foarte aproape de calea ferată, iar drumul cu trenul pare cel mai ușor. De multe ori adoarme pe drumul spre casă și poate sunt singurele ore de somn din acea zi. După ce face toate treburile acasă, N merge la școala postliceală și pentru că ambiția ei este nemăsurată, urmează și cursurile școlii de șoferi, pe care o plătește cu banii câștigați la serviciu. Întrucât este și descurcăreață, nu doar responsabilă și harnică, tânăra a fost avansată la locul de muncă, oferindu-i-se un post în dispecerat. Acum lucrează o tură de zi, una de noapte și îi este mult mai ușor. „La început nu mi s-a părut greu, nu dormeam mai deloc. Apoi am început să mă simt mai obosită și am zis <<Doamne, dă-mi putere! >>. M-am obișnuit, sunt tânără!”

Bunica are o pensie de doar 1000 lei și îi este destul de greu să aibă grijă de cei doi nepoți. Nu se plânge, ba chiar a reușit să strângă economii și să cumpere câteva materiale de construcții pentru a extinde casa. Problema este că are cinci copii și trebuie făcută succesiunea și apoi cadastrul. Deși toți sunt de acord să-i cedeze casa fetei, actele care trebuie făcute la notariat costă foarte mult. Bătrâna nu știe cum să rezolve aceste probleme cu documentele, iar N este totuși un copil. Ceea ce știe foarte bine este că își iubește nepoții “ca pe ochii din cap”. “Este o nepoată foarte bună! Știe să facă de toate și sunt foarte mândră de ea. Este ajutorul meu!”. Momentan, casa în care locuiesc este formată din două dormitoare și un hol. Bucătăria este afară, iar baia lipsește. **Aici nu ar strica puțin ajutor din partea oamenilor cu suflet mare, care vor să ajute de sărbători și altfel...**

N are un singur vis: “Îmi doresc să ridicăm această casă de care avem nevoie și să fie bunica sănătoasă!”. Reușim împreună să o ajutăm să-și îplinească visul? Măcar partea materială a acestuia... de sărbători se întâmplă minuni, nu? Haideți să facem împreună o minune pentru N!

Tânăra este nu doar un exemplu de putere, ci și o “gură de optimism“. De la prima interacțiune emană o energie pozitivă, este foarte relaxată, sinceră și asumată. Maturitatea i s-a instalat în privire mult prea devreme, dar și-a păstrat zâmbetul cald de copil. Știm că viața i-a fost grea, dar suntem convinși că îi va oferi bucurii pe măsura sufletului ei bun!

DIRECTOR GENERAL,
jr. Ionela Sandu

ȘEF SERVICIU SMCCSSMRP,
prof. Eremia Alina-Ioana